

Тии били много юнаци и пѣргави. Каквото всички необ-
разовани народи тии живѣли просто; обличали се съ кожи
отъ дивячъ, обрѣжвали се съ дрѣвени штитове, съ сѣки-
ри, съ копия и съ буздугани; много обичали да ходятъ
на бой и на ловъ; а въ мирно врѣме се вдавали повече
то на праздностъ, въ игра на кости, на яденіе и пиеніе;
обично то имъ питие въ старо врѣме, както и сега, било
пиво то, което се прави отъ ечмень и пшеница. Игра та
на кости тии толкова много обичали, штото много пѣти
изгубовали нѣ само всичкии си имотъ, нѣ и свобода та
си. За домашни и полски работи и за стадата не се гри-
жили, тѣхъ оставяли на жени ти, старци ти и ратаи ти.

Нито въ единъ народъ жени ти не са били на такъва
почетъ, както у Германци ти. Тии били такоречи единчки
между диви ти народи, които не са имали у дома си мно-
гоженство то (освѣнъ малцина отъ тѣхъ). Жени ти имъ отъ
своя страна се отличавали съ вѣрностъ и прѣданностъ
камъ мъже ти си. Въ врѣме на бой гермаски ти жени се
намирали задъ войска та; тии гледали ранени ти, носили
храна на ония, които се бияли, и съ похвали ти си на-
сърдчавали ги въ юначество то имъ. Много пѣти се слу-
чвало да бѣгатъ отъ бойтъ нѣкои Германци; жени ти съ
викове и засраменение ги спирали; тогава тии се връштали
и пакъ влизали въ бойтъ съ оште по-голѣма лютостъ. Тии
най-много се бояли да не би жени ти имъ да наднатъ въ
робство и да станатъ робини на неприятеле ти.

Германци ти нѣмали села. Обичайно всяка германска
челядь живѣла на отдѣлно мѣсто, обиколено съ ливади
и шумаци. Роднински ти и близосѣдни ти челяди съставя-
ли помежду си отдѣлна община. За расправение на об-
шти ти работи башти ти на челяди ти се събирали заедно,
и правили народенъ сборъ. Тамъ тии приносили жертва
на богове ти си, отсичали работи за бой или за миръ съ
близосѣди ти, избирали войводи и съдници: *херцоги, гра-*